

VC-CS : Voor wetswijzigingen Koninklijk Besluit betreffende de Tijdelijke of Mobiele bouwplaatsen

Voorstellen tot wijziging van KB TMB

1. Afschaffing van de 500 m² grens

De oppervlakte van een project is geen maatstaf om het risicogehalte van een bouwproject te meten.

De invoering van deze grens heeft ook een zinloos onderscheid gemaakt voor de beoefening van de veiligheidscoördinatie met of zonder verplichting van de certificatie.

Een oplossing voor de hulp die aan particuliere bouwheren moet worden aangeboden is eerder te vinden in de beschrijving van het type bouwproject. Men kan bijvoorbeeld stellen dat de bouwdirectie gelast met het ontwerp (enz....) de verplichting draagt om de veiligheidscoördinator aan te stellen voor bouwprojecten van het type uniefamiliale woning.

2. Schraping van Art 30. 2°

Art 30:

De opdrachtgever neemt de nodige maatregelen opdat het veiligheids- en gezondheidsplan deel zou uitmaken van, al naargelang het geval, het bijzonder bestek, de prijsaanvraag of de contractuele documenten en daarin als een afzonderlijk en als dusdanig betiteld deel wordt opgenomen. Opdat de maatregelen vastgesteld in het veiligheids- en gezondheidsplan daadwerkelijk zouden kunnen toegepast worden bij de uitvoering van de werken, zorgt hij ervoor dat: **2° de kandidaten bij hun offertes een afzonderlijke prijsberekening voegen in verband met de door het veiligheids- en gezondheidsplan bepaalde preventiemaatregelen en -middelen, inbegrepen de buitengewone individuele beschermingsmaatregelen en –middelen.**

Deze paragraaf wordt NERGENS toegepast zoals het hoort. Juiste planning maar ook uitvoerders en wijze van uitvoering moeten in ontwerpfase reeds zijn gekend om een correct bestek te maken met alle veiligheidsmaatregelen die voor de verwezenlijkingfase met betrekking tot de coactiviteiten zullen moeten worden toegepast. Men vraagt dan maar een globale prijs voor de preventie maar dit heeft

niets te maken met wat men van de veiligheidscoördinator verwacht. In haar Ministeriële omzendbrief

**“FEDERALE OVERHEIDSDIENST
KANSELARIJ VAN DE EERSTE MINISTER**

[C – 2007/21135]

Omzendbrief. — Overheidsopdrachten. — Tijdelijke of mobiele bouwplaatsen. — Veiligheids- en gezondheidsplan — Praktische richtlijnen met betrekking tot de documenten die in toepassing van artikel 30, tweede lid, van het koninklijk besluit van 25 januari 2001 betreffende de tijdelijke of mobiele bouwplaatsen bij de offerte moeten worden gevoegd”

maakt de overheid bij de toepassing van deze regelgeving kortweg gewag van problemen en stelt men zonder meer voor hoe dit bij overmacht, wat steeds het geval is, te omzeilen. Vandaar het voorstel om dit eenvoudigweg te schrappen.

3. Vereenvoudiging en veralgemeende verplichting van certificatie voor alle veiligheidscoördinatoren

In ons schrijven van 30 september 2008 naar de Minister van Werk stelden we reeds het volgende:

Certificatie van veiligheidscoördinatoren

Zelf voor de invoering van de certificatie werden we niet geconsulteerd. Nu zitten we allen, en in de eerste plaats de overheid zelf, verveeld met een onrealiseerbare personencertificatie. Op de koop toe dringt men dit enkel op voor een categorie van veiligheidscoördinatoren waar het minst problemen zijn. Men durft de eigenlijke problemen niet aanpakken. Voor kleinere bouwplaatsen zijn de eisen om zich toegang tot de functie te verschaffen minder streng. De wijzigingen en hiervoor vermelde aankondigingen destabiliseerden dit marktsegment. De concurrentie is soms hard en deloyaal. Ook VCCS wil hier paal en perk aan stellen. Om deze reden bieden wij onze leden reeds meer dan vijf jaar de mogelijkheid om zich administratief te laten certificeren. De aankondiging van een officiële certificatie heeft dit enigszins laten stilvallen. Wij streven nog steeds naar een certificatie voor veiligheidscoördinatoren, maar een certificatie voor ALLE personen die de taak van veiligheidscoördinator waarnemen voor om het even welke bouwplaats zonder onderscheid van omvang. De voorgestelde certificatie is discriminatoir en veel te hoog gegrepen.

VCCS heeft een voorstel ingediend voor een vereenvoudigde administratieve certificatie ingediend. Wij wachten op het verder vervolg.

4. Opname in de overeenkomst voor veiligheidscoördinatie van aantal bezoeken die de veiligheidscoördinator tijdens de verwezenlijkingfase zal afleggen.

De ervaring leert ons dat de vermelding van de “kritieke fases” waarop de veiligheidscoördinator op de werf aanwezig zal zijn geen garantie geeft. De “kritieke fases” zijn overigens in ontwerpfase of het einde van deze ontwerpfase niet vast te leggen. Hiervoor dient de veiligheidscoördinator over een correcte planning te beschikken maar dient hij ook de uitvoerders en de wijze van uitvoering te kennen. Daar hij hierover zelden maar eerder NOOIT over beschikt, is dit een onmogelijke taak.

Anderzijds is het wel degelijk noodwendig dat prestaties omstandig omschreven worden om ten eerste de dienstprestaties te waarborgen en ten tweede de opdrachtgever of zijn vertegenwoordiger de nodige garanties te geven. Misschien is een omschrijving van de frequentie waarmee de veiligheidscoördinator de werf zal bezoeken met de bepaling dat hij deze bezoeken op de “kritieke fases” zal afleggen maar zonder deze juist te moeten bepalen een realistischere benadering van deze problematiek.

We raken ook de problematiek van de openbare aanbestedingen. Een debat hierover werd in het voorjaar hierover geopend. Dit wordt in het volgend punt besproken.

5. Opname, voor openbare aanbestedingen van veiligheidscoördinatie, van een gedetailleerd bestek van de opdracht veiligheidscoördinatie

De prijsaanvragen voor openbare aanbestedingen van de opdracht van veiligheidscoördinatie lopen in de meeste gevallen totaal fout. Men definieert onvoldoende de taken. Een verwijzing naar de wetteksten levert onvoldoende duidelijkheid. Dit resulteert in ver uiteenlopende prijzen maar veel zorgwekkender in ver uiteenlopende dienstprestaties dermate dat men vaststelt dat de opdracht onmogelijk naar behoren vervuld kan worden.

Men moet de openbare aanbesteder verplichten om in zijn prijsaanvraag de opdracht van veiligheidscoördinatie te detailleren: aantal voorbereidende vergaderingen, aantal besprekingen van het ontwerp, aantal te viseren specifieke preventieplannen van kandidaat aannemers, deelname aan startvergaderingen, deelnamen aan coördinatievergaderingen, af te leggen werfbezoeken, aantal vergaderingen voor de coördinatiestructuur, aantal te viseren preventieplannen van aannemers en onderaannemers tijdens de verwezenlijkingfase met betrekking tot de coactiviteiten, te verwachten verslagen, aantal in te dienen postinterventiedossiers, ...

6. Opname van het begrip “Specifiek preventieplan (SPP)”

Art 30. bepaalt:

Opdat de maatregelen vastgesteld in het veiligheids- en gezondheidsplan daadwerkelijk zouden kunnen toegepast worden bij de uitvoering van de werken, zorgt hij ervoor dat:

1° de kandidaten bij hun offertes een document voegen dat verwijst naar het veiligheids- en gezondheidsplan en waarin zij beschrijven op welke wijze zij het bouwwerk zullen uitvoeren om rekening te houden met dit veiligheids- en gezondheidsplan.

Iedereen heeft het in dit geval over het “Specifiek preventieplan (SPP)” (Plan spécifique de prévention – PSP) van de aannemer. Waarom “document” in de wettekst niet eenvoudigweg door dit begrip vervangen?

7. Actualisatie van het VGP naar het CD verschuiven.

Uit praktische overweging is het raadzaam om actuele mededelingen of wijzigingen en de daadwerkelijke coördinatie van een project in het Coördinatiedagboek te laten opnemen. Het VGP dient dan als basisdocument voor de gehele veiligheids- en gezondheidscoördinatie van het project. Iedereen ontvangt eenzelfde document weliswaar specifiek voor het project. Het CD dient als praktische uitwerking voor de werkelijke en actuele veiligheids- en gezondheidscoördinatie van het project.

8. Bepalen wie wat moet leveren voor het Postinterventiedossier

In Bijlage I – Deel C van het KB TMB bepaald de wetgever wat in het PID wordt verwacht. Dit veronderstelt natuurlijk de verzameling van heel wat documenten. Wie wat en op welke manier dit moet worden verwezenlijkt is ver van duidelijk. Een feit is dat de veiligheidscoördinator de vereiste stappen zal ondernemen om deze documenten bij de bouwpartners op te vragen. Richtlijnen hoe dit alles moet geschieden zou meer dan praktisch zijn. We geven een voorbeeld: de as build plannen. Iedereen heeft het over deze plannen maar indien nog voor contracten in de prille ontwerpfase worden getekend niet bepaald wordt wie deze zal maken zal hier niets van in huis komen.

Misschien kan men de bouwdirectie gelast met het ontwerp opdragen om in de contractuele documenten en bestekken bedoeld voor de contractoren de verplichting te voegen om de bewuste documenten af te leveren.

VCCS zal weldra een checklist verspreiden voor het postinterventiedossier dat als leidraad zal kunnen dienen voor de samenstelling van het PID.

9. Invoering van de verplichting om maximaal één en slecht één PID per gebouw of, in het geval van een mede-eigendom, privaat kavel (of samengestelde kavels voor appartement-garage-kelder) te houden.

10. Bepalen wie de planning moet opstellen

De veiligheidscoördinatie berust voor het overgrote deel op de planning. Maar nergens wordt met woord en daad bepaald wie de planning moet opstellen. Men veronderstelt dat dit de bouwdirectie gelast met het ontwerp of de controle op de uitvoering der werken is en zonder dit met woorden te duiden bedoelt men de architect. Maar ook hij worstelt hiermee doordat hij niet steeds over de vereiste informatie van de aannemers beschikt om dit te kunnen opstellen. De architect ziet zich dan dikwijls verplicht om deze verantwoordelijkheid van zich af te strijden. Mocht de verplichting voor de opstelling van de planning expliciet bij hem berusten dan zou dit een duidelijker standpunt zijn. Iedereen zou dan als dusdanig handelen om de samenwerking van partijen die hier in een inbreng kunnen hebben afdwingbaar te maken.

11. Afschaffing van de “Light” versies van veiligheidscoördinatie

• Inefficiënt en zonder navolging.

Dit moet worden afgeschaft om al was het maar de wetteksten te verlichten.

12. Afschaffing van de estafette veiligheidscoördinatie

Eveneens inefficiënt en zonder navolging.

13. Administratieve vereenvoudiging

• in overleg met alle bouwpartners naar administratieve vereenvoudiging van de veiligheidscoördinatie dingen.

14. Onafhankelijkheid van de veiligheidscoördinator-

Van bij aanvang van de veiligheidscoördinatie hebben bepaalde architectenverenigingen hun leden de raad gegeven om zelf geen veiligheidscoördinatie voor eigen projecten uit te voeren. Niemand kan zich ook inbeelden dat een werknemer van een aannemer of hoofdaannemer de veiligheidscoördinatie naast bijvoorbeeld zijn taak als werfleider op objectieve en

onpartijdige wijze kan opnemen. Zelf mocht dit het geval zijn, dan nog kan hem in geval van een incident of ongeval, belangenvermenging worden aangewreven.

-Verleden jaar nog werd in enkele provincies campagne gevoerd om na te gaan in welke mate promotoren of projectontwikkelaars die eigen personeel als veiligheidscoördinator laten fungeren de regelgeving naleven.

In bepaalde Europese landen werd eenvoudigweg de cumul van veiligheidscoördinatie met een andere functie voor één en dezelfde tijdelijke of mobiele bouwplaats bij wet onverenigbaar beschouwd en dus verboden.